

[Nørgaard.]

som denne Skolelov giver Anvisning paa, med en Kristendomsundervisning, der, som den højtærede Undervisningsminister har fortalt ude omkring paa forskellige Møder, vil faa en anden Stilling, naar Forældre og Børn ved Afslutningen af Skoleaaret samles med Lærerne og Skolekommissionen for under højtidelige Former at overvære Undervisningens Resultat? For det kan jo slet ikke sammenlignes med nogen Eksamen, men det er ligesom Højdepunktet, der danner Udtryk for det Skoleaar, der nu er afsluttet. Er det det, der trykker de ærede Regeringspartier, og ikke mindst det radikale Venstreparti? Kristendomsundervisningen, har den højtærede Undervisningsminister sagt, vil ikke længere blive et af de Fag, som bliver taget med ved denne aarlige Prøves Aflæggelse. Der er maaske mange, der vil sige, at det er uden Betydning for Kristendommen, men man giver den alligevel en saadan Stilling i Undervisningen, at Børnene maa faa den Opfattelse, at Kristendomsundervisningen ikke har den Betydning for Fremtiden eller for Livet som noget andet af de Fag, der tages med ved Aflæggelsen af den aarlige Prøve, og derved forringer man den Betydning, som Kristendommen skal have, og som den maa have i et Folk, dersom det vil se frem mod en lys og god Fremtid.

Eller er det en anden af disse vigtige Love, som blev gennemført i sidste Rigsdagssamling, Loven om Svangerskab, den Lov, som tillige indeholder en Paragraf, der kræver, at der skal oprettes Seksualklinikker i alle Amter Landet over? Man tror her, at man kan gribe ind paa et af Livets vigtigste Omraader, uden at man nedbryder og ødelægger det bedste i Menneskelivet. Thi Mennesket bestaar af et Legeme og en Sjæl, og ligesom Legemet er udstyret med forskellige Sanser, der reagerer, saa snart en Fjende nærmer sig det, og som gør Nytte over for Legemet i alle dets Funktioner, saaledes er Sjælelivet ogsaa udrustet med sine forskellige Sanser, som automatisk træder i Virksomhed, som er vokset op, ligesom Legemets Sanser, under Opvæksten og har udviklet sig, og paa samme Maade træder disse Sanser i Virksomhed, saa snart en Fjende udefra nærmer sig Sjælelivet. Jeg kunde her nævne Samvittighedens Sans, Blufærdighedens Sans og Følelsens Sans. Det er alt sammen Sjælelivets Sanser, og de træder hjælpende og vejledende til, og de værger Sjælelivet for Farer, som vil trænge ind. Dersom man vilde begynde at operere paa et sundt Menneskes Syn, da vilde man

sige, at det var uforstandigt og uklogt og vilde føre til, at et Menneske blev blind. Nøjagtig paa samme Maade gælder det, dersom man med Vold vil trænge ind paa Sjælelivets Omraade, idet man da gør Vold mod det fineste i et Menneske, nemlig Sjælelivets Funktioner og Organer. Derfor vil jeg gerne henstille saa indtrængende, som jeg kan, til den højtærede Undervisningsminister, der har med disse Afgørelser at gøre, som drejer sig om Seksualundervisning i Folkeskolen, at man ikke griber ind over for Børnene og ødelægger det, som naturligt vokser op i hvert eneste Menneske. Det vil være det samme som, og det vil have det til Følge, som allerede er omtalt, at det Menneske, som der her øves Vold over for, vil blive blind paa disse Omraader. Jeg ved nok, at man her vil henvise til Resultater fra Udlandet, som maaske ad Statistikken Vej kan opvise Resultater, som kan se ud til at have Betydning, men jeg vil gerne fra denne Talerstol sige, at dersom man ser ud i Verden i Dag, øjner man en Brutaltet uden Lige, og det er en Følge af, at Mennesket ad Videnskabens Vej bryder ind paa Sjælelivets Omraade. Sjælelivet er i Besiddelse af en Følelsesevne, som giver sig Udtryk i de forskellige Situationer, som et Menneske er stillet over for.

Har man f. Eks. været Øjenvidne til en frygtelig Automobilulykke, træder Sjælelivet straks i Funktion, idet Følelsesevnen, dersom den endnu er til Stede, vil følge dette Menneske: Hvad kan nu være Aarsag? Men dersom den er ødelagt, vil den fælde en Dom, og den vil maaske fælde den Dom, at det er Mandens egen Skyld, maaske Nydelse af stærke Drikke, maaske hans Abnormitet paa det seksuelle Livs Omraade har svækket hans Evne, men den, som vil søge ind til Aarsagen, vil se, at dette Menneske, som her ligger, maaske sønderlemmet, engang var en uskyldig Dreng, som Livets mange Foreteelser har gjort Vold imod, Fristelser af den ene eller den anden Art, og saa tror man, at man ved at give en udvidet Undervisning paa disse Omraader skulde komme Mennesket til Hjælp. Jeg vil bruge en kendt dansk Politikers Ord: J. C. Christensen har engang sagt, at Aand er Magt, og den Aandsmagt, som et Menneske giver sig ind under og lader sig styre af, undgaar man ikke ogsaa at komme til at høste Frugterne af. Saadan vil det være i det enkelte Menneskes Liv, men det vil ogsaa være saadan i Lovgivningsmagtens Liv. Dersom man lovgiver paa tværs af Livets egen Lov, kommer man til at høste de bitre Frugter, som følger deraf.